

Prelatovo pismo (4. lipnja 2017.)

Prelat u pismu za lipanj ističe kako je obitelj prirodno mjesto ljubavi; to je prvo mjesto u kojem u našem životu dolazi Ljubav Božja.

19.06.2017.

Predragi! Neka mi Isus čuva moje kćeri i sinove!

Kao što je napomenuo zadnji Opći kongres^[1], u zadnjim decenijama zauzima obitelj istaknuto mjesto među prioritetima u Crkvi, pa stoga i

u Prelaturi. Ovim recima želio bih se ponovno kratko zadržati ta tom žurnom i potrebnom apostolatu.

Vidljivo je da danas mnogi ljudi vide kao jedan model više i čak smatraju kao arhaičnu zamisao ono što je u stvarnosti Božja odredba za zajedništvo muškarca i žene. Ipak, mora nas ispuniti nada: svjetlo istine o obitelji upisao je Bog u ljudsko srce i stoga se otvara i uvijek će se otvoriti put posred oluja.

Svaka obitelj, svojim poticanjem i u želji da i dalje bude jedinstvena, „ponovno vraća pravac svijeta prema savezu muža i žene s Bogom“[\[2\]](#). Dok mislim na tu stvarnost, sjećam se nekih riječi svetoga Josemaríje: „Dužnost kršćanina jest: Uta pati zlo u preobilju dobra. Nije tu riječ o nekoj negativnoj borbi, niti da se bude bilo kome protivnik. Naprotiv: treba živjeti u afirmaciji, ispunjeni optimizmom, mladošću, u radosti i

miru; gledati svakoga shvaćanjem: one koji slijede Krista i one koji Ga napuštaju, ili ne poznaju. - Ali, razumijevanje ne znači uzdržanost i ravnodušnost, već akciju“ [3]. Ne gubimo mir i snagu tužeći se na poteškoće kroz koje prolaze tolike obitelji, kao i sama obiteljska ustanova. Nastojimo štititi i unapređivati, jakošću i profesionalno, kršćansku obitelj: nešto što nije samo naše, već što pripada Bogu i pokoljenjima koja dolaze i koja će doći.

Obitelj i brak su put svetosti: „Smiješ se što ti kažem da imaš “bračno zvanje”? – Pa imaš ga: upravo tako, zvanje“[4]. Poziv na svetost, a to je sreća. Obitelj je prirodno mjesto ljubavi; to je prvo mjesto u kojem u našem životu dolazi Ljubav Božja, više nego što mi možemo učiniti ili da čine drugi: „Mi ljubimo jer on nas prije uzljubi“ (1 Iv 4, 19). Očinstvo i materinstvo kažu nam što smo, svaki

pojedinač: dar Božji, plod Ljubavi. Posred tisuća poteškoća koje se mogu pojaviti u obiteljskom životu, znati da smo mi i drugi dar Božji i to nas potiče da više ljubimo. I u društvu je uvijek potrebna ta bezuvjetna ljubav.

Više nego u drugim vremenima danas se vidi na svim razinama žurnost pomaganja obiteljima u velikim potrebama. Ne rađamo se u znanju kako biti otac ili majka, muž ili žena: potrebno je obrazovanje drugih supružnika i roditelja. Obitelji koje pomažu drugim obiteljima! Iskustvom koje daje obiteljski život može se djelotvorno raditi na tom velikom području djela milosrđa, što znači *poučavati onoga koji ne zna*. Bez „davanja lekcija“, prirodno, koliko se može učiniti za dobru pripremu braka i slijediti upravo vjenčane, ili one koji prolaze neku kušnju! Osim toga, ponekad obitelj u nevolji mogla bi biti i od nekoga od vas; tada dolazi trenutak za

otvaranje srca i primanja pomoći, istom jednostavnošću kojom ste pomogli drugima.

Mislite također velikodušno kako pomoći onima koji se nalaze u takozvanim iregularnim situacijama. Papa Franjo je potvrdio da se nauke ne mijenja[5], ali hitno je potrebno poboljšati brigu prema toj braći i sestrama, onima koje treba pratiti izbliza, prihvatljivo i pronicljivo, to im uz milost Božju pomaže nadići takve situacije.

Pogledajte razgovor Isusa sa Samaritankom (usp. Iv 4, 1-45). Ta žena, iako je bila daleko od Boga, počela je bez znanja moliti: počela je govoriti s Bogom koji joj je bio nasuprot i vodio ju je malo po malo dok nije njezinu povijest iznio na pravo svjetlo. Samaritanka nije bila usamljena sa svojom ranom: sada je ujedno pred predragim pogledom onoga koji je „Otac milosrđa i Bog

svake utjehe! On nas tješi u svakoj našoj nevolji“ (2 Kor 1, 3-4). Gospodin nas zove da za sve te ljude – usprkos našoj malenkosti i osobnoj slabosti – budemo prenositelji njegove blizine i njegove utjehe.

Važno je u svakom slučaju da nastojimo doći prije: „Učiti ljubiti nekoga nije nešto što se improvizira (...). U stvarnosti, svaki čovjek se priprema na brak od rođenja“[6]. Podsjećam vas da je u apostolskim aktivnostima s mladim ljudima potrebno raspravljati o ljepoti apostolskog celibata, a također i o pozivu ostvarenja kršćanske obitelji, kreativno pristupajući svim aspektima zaručništva i braka[7]: svjedočanstvima obitelji; tečajevima obiteljskog obogaćivanja za neoženjene, konferencijama, projekcijama, čitanjima; suradnjom u župama; poticanjem zabava koje mogu biti početak za buduće kršćanske brakove i drugim.

Vi koji se direktno bavite aktivnostima obrazovanja, imajte na umu da poboljšanje svake obitelji ima multiplicirajući efekt u društvu. Privlačnost kršćanske obitelji je prelazna na druge: „Svjedočenjem, a također i riječju obitelji govore o Isusu drugima, prenose vjeru, bude želju za Bogom i pokazuju ljepotu Evandjelja“[8].

Preporučimo tihom i plodnom djelovanju Duha Svetoga taj miran i neizmjeran obiteljski zadatak. Sa svom ljubavlju vas blagoslivlja

vaš Otac

Fernando

Rim, 4. lipnja 2017., Svetkovina
Duhova

[1] Usp. Pastoralno pismo, 14.2.2017., br. 21 i 31.

[2] Franjo, Audijencija, 2.9.2015.

[3] Sveti Josemaría, Brazda, br. 864.

[4] Sveti Josemaría, Put, br. 27.

[5] Usp. Franjo, Ex. Ap. Amoris laetitia (19.3.2016.), br. 300.

[6] Franjo, *Amoris laetitia*, br. 208.

[7] Usp. Pastoralno pismo, 14.2.2017., br. 25.

[8] Franjo, *Amoris laetitia*, br. 184.